

ความเป็นไปได้ของการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนชุดทางโทรทัศน์
ของผู้ผลิตในประเทศไทย

ในช่วงเวลานับ 10 ปีที่ผ่านมา รายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์เป็นรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ได้รับความนิยมจากทั้งกลุ่มเด็กผู้ชาย พ่อแม่ผู้ปกครอง และนักสื่อสารมวลชน สถานีโทรทัศน์แทบทุกสถานีต่างก็สรรหาภาพยนตร์การ์ตูนนำมาออกอากาศประจำทางสถานีโทรทัศน์ของตน ในวันและเวลาตามความเหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของผู้ชมกลุ่มเด็ก ซึ่งภาพยนตร์การ์ตูนที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์ของประเทศไทยล้วนเป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่ผลิตขึ้นโดยบริษัทจากต่างประเทศแทบทั้งสิ้น ซึ่งเนื่องมาจากที่ค่ามัยงไม่มีบริษัทผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนของไทยดำเนินธุรกิจด้านนี้อย่างต่อเนื่องจริงจัง

ซึ่งในปัจจุบันจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร สภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการขยายตัวของธุรกิจโทรทัศน์ในประเทศไทย จึงอาจเป็นแนวโน้มที่ดีและมีความเป็นไปได้ทางการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่ายในการดำเนินธุรกิจการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตไทย

ซึ่งการศึกษาความเป็นไปได้ของการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนชุดทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย จะศึกษาจาก

- 1) ด้านสถานการณ์และแนวโน้มของการดำเนินธุรกิจทางโทรทัศน์ในประเทศไทยในปัจจุบัน โดยศึกษาจากเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ปรากฏอยู่ในช่วงปัจจุบัน
- 2) ด้านอุปสงค์ (demand) หรือความต้องการของผู้บริโภค เช่น ผู้ชมกลุ่มเด็ก สถานีโทรทัศน์ และผู้สนับสนุนรายการ ตลอดจนช่องทางการจำหน่ายอื่นๆ โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

3) ด้านอุปทาน (supply) หรือการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทยออกเผยแพร่ โดยศึกษาจากปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการ

4) ด้านปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ คือ การสนับสนุนจากรัฐบาล สถาบัน และองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสังคมโดยรวม โดยศึกษาจากความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

1. สถานการณ์และแนวโน้มของการดำเนินงานธุรกิจทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทยในปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาสถานการณ์และแนวโน้มการดำเนินงานธุรกิจทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย พบว่าปัจจุบันสถานการณ์และแนวโน้มของการดำเนินงานธุรกิจโทรทัศน์ในประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยมีการเพิ่มจำนวนสถานีโทรทัศน์และผู้ประกอบการด้านธุรกิจโทรทัศน์ขนาดใหญ่เกิดขึ้นหลายบริษัท และแนวโน้มการดำเนินงานธุรกิจได้มีการขยายตัวออกสู่ต่างประเทศมากขึ้น สถานการณ์และแนวโน้มดังกล่าวนี้อาจกล่าวได้ว่ามีแนวโน้มและความเป็นไปได้ในการดำเนินงานธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตไทย

ดังเช่น นอกเหนือจากประเทศไทยมีสถานีโทรทัศน์ช่องปกติ คือ ช่อง 3, ช่อง 5, ช่อง 7, ช่อง 9 และช่อง 11 แล้ว ปัจจุบันสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์ในการกำกับดูแลของรัฐบาล ได้มีนโยบายร่วมกับบริษัทเอกชนในการปรับปรุงและพัฒนาาระบบการทำงานและรูปแบบรายการ โดยมีนโยบายเพื่อการศึกษาและสำรวจประโยชน์ และสามารถหารายการโดยมีผู้อุปถัมภ์รายการ (sponsor) ได้ตามความเหมาะสม และไม่ขัดต่อกฎระเบียบของกรมประชาสัมพันธ์ ปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการดำเนินงานนโยบายดังกล่าว (คู่แข่งธุรกิจและผู้จัดการรายลับคาร์ท, 18-24 ธันวาคม 2538) นอกจากนี้ยังได้เกิดสถานีโทรทัศน์ช่องใหม่หรือทีวีเสรี (ITV) โดยกลุ่มสยามทีวีได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ดำเนินการโครงการโทรทัศน์ระบบ UHF อย่างเป็นทางการจากสำนักปลัดนายกรัฐมนตรี โดยมีชื่อสถานีว่า "ITV" หรือทีวีเสรี ภายใต้การดำเนินงานของบริษัท สยามอินโฟเทนเมนท์

จำกัด โดยมีลักษณะคล้ายกับสถานีโทรทัศน์ช่องปกติในปัจจุบัน และมีนโยบายมุ่งผลิตรายการโทรทัศน์ที่มุ่งข่าวสารและสาระประโยชน์ควบคู่ไปกับความบันเทิง โดยนำเสนอข่าวสาร มีสัดส่วนร้อยละ 30 รายการสารคดีและสาระประโยชน์ร้อยละ 40 รายการบันเทิงร้อยละ 30 โดยนำเสนอตลอด 24 ชั่วโมง (เคลิโนวีส์, 22 พฤศจิกายน 2538) ซึ่งจะออกอากาศทางช่อง 26 ประมาณเดือนกรกฎาคม 2539 นี้ (มติชน, 0 กุมภาพันธ์ 2539)

นอกจากด้านสถานีโทรทัศน์แล้ว ยังมีบริษัทดำเนินธุรกิจด้านเคเบิลทีวี ได้แก่ ไอบีซีเคเบิลทีวี โดยกลุ่มชินวัตร บริษัท แกรมมี่ และสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สี ซึ่งปัจจุบันมียอดสมาชิกทั่วประเทศแล้วประมาณ 160,000 ราย คาดว่าในปี 2539 จะต้องมียอดสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก 50,000-60,000 รายแน่นอน ซึ่งในปี 2539 บริษัทมีนโยบายขยายการลงทุนแน่นอน โดยเฉพาะด้านรายการ ซึ่งราคาของรายการมีแนวโน้มสูงขึ้นปีละประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ และทางบริษัทไอบีซีจะลงทุนด้านรายการในมีหน้าสูงขึ้นไม่ต่ำกว่า 25 เปอร์เซ็นต์เช่นกัน (คู่แข่งธุรกิจ, 18-24 ธันวาคม 2538)

ไทยสกายเคเบิลทีวี โดยบริษัท ไทยสกายทีวี จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีสัดส่วนยอดสมาชิกมากเป็นอันดับสองรองจากไอบีซีเคเบิลทีวี และยูทีวีเคเบิลทีวี โดยบริษัท ยูนิเวอร์แซลเคเบิลทีวี จำกัด ซึ่งมีสัดส่วนยอดสมาชิกเป็นอันดับที่สาม ซึ่งบริษัทผู้ให้บริการเคเบิลทีวีทั้งสามบริษัทต่างแข่งขันกันในด้านบริการและรายการที่ดีแก่ผู้ชม ยูทีวี เคเบิลทีวี ตั้งเป้าหมายสัดส่วนระหว่างรายการต่างประเทศกับรายการในประเทศเป็นสัดส่วน 80:20 โดยตั้งงบประมาณสำหรับซื้อรายการต่างประเทศจากทั่วโลกประมาณ 1,000 ล้านบาท และสำหรับซื้อรายการในประเทศปี 2539 นี้ประมาณ 50-80 ล้านบาท (ประชาชาติธุรกิจ, 6-8 พฤศจิกายน 2538)

ซึ่งรายการภาพยนตร์การ์ตูนส่วนใหญ่ที่นำเสนอในโปรแกรมของทั้งสามบริษัท เคเบิลทีวีเป็นรายการจาก TNT & CARTOON NETWORK โดยเป็นผลงานของบริษัทผู้ผลิตจากประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น WARNER BROTHERS, MGM และ HUNNA BARBERA

และนอกจากนี้แล้วบริษัทผู้ดำเนินธุรกิจทางโทรทัศน์ เช่น บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด ซึ่งถือเป็นบริษัทหนึ่งที่มีความเคลื่อนไหวด้านกำลังการผลิตและพัฒนาด้านการตลาดอย่างมาก เนื่องจากกระแสความตื่นตัวของตลาดบันเทิงทั้งตลาดรายการในประเทศ และต่างประเทศ ด้านการตลาดนั้นบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด ได้ขยายไปถึงตลาดต่างประเทศ ปัจจุบันได้เซ็นสัญญาผลิตรายการให้กับสถานีโทรทัศน์ช่อง 18 ที่ลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา และได้มีการขายรายการบางส่วนให้กับประเทศอินโดนีเซียและไต้หวัน ขณะเดียวกันก็กำลังพยายามขยายตลาดไปยังประเทศจีนด้วย ซึ่งนอกจากธุรกิจโทรทัศน์แล้ว บริษัทก็ยังขยายครอบคลุมไปในธุรกิจที่มีผลเอื้อต่อธุรกิจโทรทัศน์ด้วย (คู่แข่งธุรกิจ. 18-24 ธันวาคม 2538)

ซึ่ง คุณไฮลิต สุวินิจจิต ประธานกรรมการบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า บริษัทตั้งเป้าเป็นผู้นำธุรกิจสื่อวิทยุโทรทัศน์ในภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากภาพลักษณ์ของบริษัทในขณะนี้ชัดเจนมากในสายตาของต่างประเทศว่า เป็นบริษัทผลิตสื่ออย่างครบวงจร ผลิตซอฟต์แวร์จับกลุ่มเป้าหมายตั้งแต่กลุ่มเด็กถึงกลุ่มคนแก่ โดยเน้นด้านคุณภาพของการผลิตซอฟต์แวร์ให้มีมาตรฐาน โดยไม่คำนึงถึงความคุ้มทุนในการออกอากาศ จึงตั้งเป้าหมายในการหารายได้จากธุรกิจขายสินค้าเมอร์แซนด์โกลด์ถึงประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ และคาดว่าในปี 2539 สินค้าเมอร์แซนด์โกลด์จะเป็นตัวที่สามารถหารายได้สูงมาก อาทิ สินค้าคิ๊คแคท สินค้าเต้ตึงต่าง สินค้าบ้านเลขที่ 5 เพราะเมื่อคนไว้ใจในเรื่องอิมเมจของรายการแล้ว ผู้บริโภคย่อมยอมรับในตัวสินค้าของเราด้วยเหมือนกับที่คนทั้งโลกยอมรับสินค้าของ วอลท์ ดิสนีย์ (ประชาชาติธุรกิจ. 6-8 พฤศจิกายน 2538)

นอกจากนี้แล้วบริษัทผู้ผลิตของไทย เช่น บริษัท เจเอสแอล ก็ได้เปิดตลาดและขายรายการให้กับเคเบิลทีวีในประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา (เคลินิวส์. 9 ธันวาคม 2538) รวมทั้งบริษัท กันตนา จำกัด ก็ร่วมกับบริษัท ไทยนครพัฒนา จำกัด เปิดบริษัท มีก้า มีเดีย จำกัด ดำเนินธุรกิจการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ที่ประเทศกัมพูชา โดยได้รับสัมปทานจากกระทรวงกลาโหมของประเทศกัมพูชา ได้แพร่ภาพออกอากาศเป็นครั้งแรกไปแล้วเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2538 โดยนำเสนอรายการข่าว สารคดี ละคร ภาพยนตร์การ์ตูน กีฬา เกมส์โชว์ และรายการเพลง (ข่าวสด. 9 พฤศจิกายน 2538)

จากการขยายตัวทางด้านธุรกิจโทรทัศน์ของประเทศไทย ที่บริษัทผู้ดำเนินธุรกิจของไทยได้เปิดตลาดไปสู่ต่างประเทศได้พอสมควร แม้ว่าจะยังไม่มีการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนโดยบริษัทผู้ผลิตไทยออกมาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม และเปิดตัวรายการไปยังตลาดต่างประเทศได้ แต่แนวโน้มดังกล่าวก็ถือได้ว่าเป็นแนวโน้มที่ดีสำหรับการดำเนินธุรกิจดังกล่าว ซึ่งผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ และภาพยนตร์การ์ตูนทางโรงภาพยนตร์การ์ตูนของไทย คือ บริษัท กันตนาแอนิเมชัน จำกัด กล่าวว่า โครงการผลิตภาพยนตร์การ์ตูน และรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของทางบริษัท เป็นโครงการที่มีความเป็นไปได้ในแง่การตลาด โดยบริษัทตั้งเป้าหมายไปที่การผลิตภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับฉายทางโรงภาพยนตร์ก่อน เพื่อเปิดตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ (จากฤกษ์จากฤกษ์ และ จุฑาทกร พุ่มพิมล. สัมภาษณ์, 21 ธันวาคม 2538. อ้างแล้ว)

2. ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความต้องการของผู้ชมกลุ่มเด็ก

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆ กับการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนและรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ เกี่ยวกับความต้องการของผู้ชมกลุ่มเด็กที่มีต่อรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นโดยผู้ผลิตของไทย พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผู้ชมกลุ่มเด็กมีความสนใจและต้องการชมรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ โดยไม่ได้ให้ความสนใจหรือมีความรู้สึกที่แตกต่างในประเทศของผู้ผลิต แต่สนใจรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการนำเสนอ ที่น่าสนใจและสนุกสนานมากกว่า (จุฬาล รอดคำดี. สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2539. นรินทร์ บุญรัตน์. สัมภาษณ์, 22 มกราคม 2539. ปยุต เงากระจ่าง. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2538. ปิยกุล เลาวัดย์ศิริ. สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2538. ระวีศักดิ์ รักใหม่. สัมภาษณ์, 15 มกราคม 2539. รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม. สัมภาษณ์, 15 มกราคม 2539. และ โอฬาร วงศ์บ้านคู่. สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2539)

คุณจุฑาทกร พุ่มพิมล (สัมภาษณ์, 21 ธันวาคม 2538) ผู้จัดการแผนกแอนิเมชัน บริษัท กันตนาแอนิเมชัน จำกัด กล่าวว่า

"โดยทั่วไปเรายังไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม แต่เราใช้วิธีสอบถามเด็กทั่วไปส่วนหนึ่ง แล้วก็ถามเจาะไปที่กลุ่มครอบครัว อย่างครอบครัวของพนักงาน เขาก็เล่าให้ฟังว่า อยากให้มีการดูไทย ซึ่งไม่ใช่เฉพาะหนังในโรง แต่การดูทางทีวีเขาก็อยากดู อยากให้มาตั้งนานแล้ว แต่มันไม่มีให้ดู ให้เปรียบเทียบกัน ซึ่งถ้าจะให้ทำการวิจัยอย่างจริงจัง ผมเชื่อแน่ว่าความต้องการมีมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์"

คุณสมชัย กัตตฤตตานนท์ (สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2539) กล่าวว่

"ผมว่าในส่วนของตัวเอง เด็กคงไม่ดูหรือกว่าคนไทยหรือใครทำ แต่มันอยู่กับว่าทำแล้วมันดูแล้วดึงดูดความสนใจเด็กได้ไหม เหมือนหนังนะไม่จำเป็น อย่างบางช่วงเราติดหนังจีนเราก็ดูหนังจีน ติดละครไทยเราก็ดู สมัยก่อนติดละครญี่ปุ่นเรื่องโอซามุ อะโรอย่างนี้ เรื่องรูปแบบเด็กคงไม่คิด มันขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระ มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับสัญชาติ มันขึ้นอยู่กับคุณให้ความบันเทิงเขาได้มากแค่ไหน ความบันเทิงมาก่อนเนื้อหาสาระ... แต่ถ้าคนไทยทำได้ก็ยิ่งดี แต่ถ้าทำไม่ถึงก็ช่วยไม่ได้ ไม่มีใครมานั่งดูพวกกรีกชาติหรือกไม่มี"

3. ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความต้องการของสถานีโทรทัศน์/ เคเบิลทีวี
ผู้อุปถัมภ์รายการ/ และหรือช่องทางจำหน่ายอื่นๆ

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการ ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับฉายทางโรงภาพยนตร์ เกี่ยวกับความต้องการรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์โดยผู้ผลิตของไทย พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สถานีโทรทัศน์ บริษัทผู้ให้บริการเคเบิลทีวี ผู้อุปถัมภ์รายการ (sponsor or agency) และ/หรือผู้ซื้ออื่นๆ มีความสนใจและต้องการรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ที่ผลิตโดยผู้ผลิตคนไทย หากรายการดังกล่าวมีคุณภาพ ปริมาณ และราคาเหมาะสมกับการจัดซื้อ จัดจำหน่าย และการดำเนินธุรกิจโทรทัศน์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2539. ปิยกุล เลาว์ฉัยศิริ. สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2538. นรินทร์ บุญวิวัฒน์พันธ์. สัมภาษณ์, 22 มกราคม 2539. และ โอฬาร วงศ์บ้านคู้. สัมภาษณ์, 15 มกราคม 2539)

คุณจุฑางกูร พุ่มพิมล (สัมภาษณ์, 21 ธันวาคม 2538) ผู้จัดการแผนกเอ็นเอ็มเอ็น บริษัท กันตนาเอ็นเอ็มเอ็น จำกัด ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของสถานีโทรทัศน์/เคเบิลทีวี/ผู้อุปถัมภ์รายการ และ/หรือผู้ซื้อรายการอื่นๆ ดังนี้คือ

"ผมว่าสถานีโทรทัศน์เขาต้องการเยอะ แต่ยังไม่มีคนทำไปเจาะเขา ส่วนการที่จะให้เขาลงมาทำมาจ้างทำ เขาไม่จำเป็น เขาสามารถซื้อการ์ตูนดูๆได้ แล้วยืนอยู่ในตำแหน่งนั้นได้ก็พอแล้ว รายการไหนสนใจก็น่าจะวิ่งไปหาเขา ซึ่งมันน่าจะเป็นอย่างนั้น"

"อย่างบริษัทบางบริษัทมาชมงาน ราคาที่ตั้งไว้ราคาต่อวินาทีมันสูง แต่มาออกอากาศแป๊บเดียว ผลกำไรที่ได้ไม่ว่าจะเป็น rating หรือกำไรอาจจะไม่สวยงาม แต่ถ้าจะขาดทุนก็ไม่ถึงกับขาดทุน เขาก็เลยไม่มีใครสนใจลงทุน แต่เขาไปซื้อการ์ตูนสำเร็จรูปจากเบลเยียม เยอรมัน หรือสวีเดน แทน"

"มีคนที่อยู่ในวงการเคเบิลทีวีในระยะแรกๆนั้น นานแล้วนะ ก็ให้ความสนใจ ในที่สุดแล้วถ้าเราบ่อนเคเบิลทีวีอย่างเดียว แล้วเขาซื้อตลอดคืนเราก็คงอยู่ได้ อันนี้เป็นจุดหนึ่งที่คนที่เขาอยู่ในสายงานเขาพูดถึง แต่ก็เงียบไป เพราะเขาไม่เห็นผลงานของเราอย่างเป็นรูปธรรม"

คุณสมชัย กัตตฤตตานนท์ (สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2539) กล่าวว่า

"ผมว่าสถานีโทรทัศน์เขาสนใจ เพราะมันเป็นหน้าตาของสถานีเขาอะ ตอนที่สถานีโทรทัศน์เขาไม่มี มันเป็นสินค้าตัวใหม่ มันยังไม่มีเป็นการ์ตูนไทยทางทีวีที่ออกประจำ ตรงนี้ถ้าใครมีได้ ทำได้ในราคาที่เขาคิดว่าเขาคุ้ม หาโฆษณา cover ได้ ถึงไม่กำไรเขาก็คิดว่าเอาไว้เป็นชื่อเสียง เป็นภาพพจน์ของทางสถานี"

"อย่างเคเบิลทีวีนี้ขายตรงอาจจะไม่ค่อยได้เงิน นอกจากขายเจ้าใหญ่แล้วก็มาออกทางเคเบิล เพราะเคเบิลเขาจะไม่ซื้อของแพง เพราะเขาได้เงินจากค่าสมาชิกเท่า

นั้น สมาชิกก็ไม่เพิ่ม ทุกวันนั้นก็แค่นั่งอยู่แล้ว โฆษณาก็ไม่ได้ ต้องอาศัยรายได้จากสมาชิกปกติที่ยังมีน้อยอยู่ จะหวังแค่เบิ้ลให้เป็นตลาดหลักนี้ไม่ได้เลย"

"อย่างกันตนาเนี่ย ผมมีเพื่อนเป็นระดับผู้บริหารอยู่ข้างใน เคยคุยกันอยู่ และมีบาง Project ที่กำลังเดินเรื่องอยู่ แต่ยังไม่เปิดเผยไม่ได้ คือ ไม่รู้จะสำเร็จหรือเปล่า อย่างมีนายทุนชาวยุโรปที่อยากมาทำในเมืองไทย อยากอยู่เมืองไทย ก็เอา Project ประเภทนั้นมาเสนอกันตนา กันตนาเขาก็บอกว่าไปทำ Project เกี่ยวกับตัวเลข ค่าใช้จ่าย concept อะไรเหล่านั้น..."

"... แล้วก็เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมออกเจ้าหนึ่งมาหาผม เขาเป็น Agency โฆษณา เขามาหาผม คือ เขาอยากทำการ์ตูนประเภท 1 นาที 2 นาที ช่วงหลังข่าว อะไรอย่างนี้ ลักษณะแบบจ่ากับโจ้ คือ เขาค่อนข้างพร้อมเรื่องการหาโฆษณา สามารถซื้อเวลาได้ เขามี connection อยู่กับสถานีอยู่แล้ว ซื้อเวลาอยู่แล้ว หา sponsor อยู่แล้ว แต่เขาต้องการ "คน" เช่นอย่างผมที่สามารถเข้าไปให้ Idea กับเขา เขียน Plot ให้เขา ให้มี Gag มีมุขตลกหักมุมในแต่ละตอนแต่ละครั้ง แล้วเนื้อหาก็คงจะเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ รณรงค์ปัญหาจราจระอะไรทำนองนี้ ซึ่งเขาเชื่อว่าจะมีองค์กรใหญ่มา support เยอะ แต่มันคิดตรงที่ว่าเขาบอกว่าจะใช้เทคนิคคอมพิวเตอร์ทำ ไม่ได้ใช้ Cel แล้วก็ถ่ายทำด้วยฟิล์ม ผมเลยมีความรู้สึกไม่อยากจะร่วมด้วย เพราะคราวที่แล้วมันล้มเหลวมาแล้ว..."

"แต่ถ้าอย่างกันตนาเนี่ย ถ้าชวนผมไปร่วมด้วยผมไป เพราะผมรู้ว่าผมมีความพร้อมด้านเงินทุน ด้านการตลาด เรื่องซื้อเวลา เรื่องการขายโฆษณา เขาพร้อมทุกอย่าง เขาเองก็เข้าใจเรื่องธุรกิจนี้ เขารู้อะไรใหม่ อะไรเก่า อะไรโหล แล้วคิดว่าเขาเปิดตลาดได้ ตรงนี้น่าสนใจกว่า..."

"ผมก็หวังว่ากันตนาอย่างนี้ มีเคีย ออฟ มีเคียส์ อย่างนี้ เพียงแต่ว่ายังไม่มีใครเอา Idea ไปเสนอ แล้วรับคิดชอบทำให้... อย่าง มีเคีย ออฟ มีเคียส์ นี้ก็เคยมีคนไปเสนอเขา แล้วก็มาชวนผมร่วมทีม เขาก็ชวนผมไปคุย แต่ผมก็ไม่ได้ไปคุยกับทางมีเคีย ออฟ มีเคียส์... มีคนอยากทำเยอะนะ ผมเองก็อยากทำ ทำในแง่ธุรกิจเลยนะ..."

คุณปยุต เงากระจ่าง (สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2538) กล่าวว่า

"เคยมีนักธุรกิจเคเบิลทีวี เช่น บริษัทไทยสกายทีวี ไอบีซี เคยมาทาบถามเหมือนกัน ซึ่งลักษณะการทำจะทำฉายในเมืองไทยและแลกเปลี่ยนกับหนังต่างประเทศ เพราะทำฉายในประเทศอย่างเดียวคงไม่ไหว ซึ่งก็ต้องการลงทุนเพื่อการนี้ ไม่ว่าจะเป็ นสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ก็ควรลงทุนผลิตให้มีคุณภาพเพื่อแลกเปลี่ยนภาพยนตร์กับต่างประเทศ..."

"อย่างรัฐบาลก็สนใจมาขอ ชักชวนให้ทำหนังเกี่ยวกับจรรยา พิกษ์สิงห์แวดล้อม อย่างกรมประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี เคยคิดทดลองจะทำ 6,000 บาทต่ออนาที ซึ่ง ถูกมาก พอเริ่มจะทำ เตรียมจะเสนอให้คุณหญิงสุภัทรา พงศ์มัยพายุทางภาคใต้ ก็เลยเอางบ ก้อนนี้ไปช่วย ก็เลยเหมือนหยุดไป..."

"อย่างสถานีโทรทัศน์นี้ถ้าทำให้เขาได้ คิดว่าเขาคงอยากได้ อย่างบางที sponsor พวกนี้ เพราะสถานีโทรทัศน์เองก็โดนต่อว่าเยอะที่เอาแต่ของต่างชาติมาออก เพียงแต่ใครจะเป็นคนทำ..."

"เรื่องคนลงทุนก็มีนายทุนที่เป็นคนไทยสนใจคิดต่อผม เขาอยากทำมาก เขาเป็น เศรษฐีอยากช่วย อยากมีส่วนร่วมให้มีการ์ตูนสำหรับเด็กไทย แต่ผมแก่แล้ว..."

4. ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อการสัมมนาช่วยเหลือของรัฐบาล สถาบัน/องค์กร และหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาถึงสถานภาพของผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของ ประเทศไทยแบบระบบธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่าได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน (บี.โอ.ไอ.) ในด้านอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยในการถ่ายทำและผลิต รายการอยู่ในปัจจุบัน (บริษัท กันตนากรุ๊ป จำกัด. เอกสารประชาสัมพันธ์, ไม่ระบุปี พ.ศ. และ ปยุต เงากระจ่าง. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2538)

ซึ่งจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในด้านต่างๆกับการผลิตภาพยนตร์การ์ตูน และรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ เกี่ยวกับปัจจัยการสนับสนุนหรือช่วยเหลือในการดำเนินการผลิตภาพยนตร์การ์ตูน และรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตไทย จากรัฐบาล สถาบัน องค์กร หรือหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง พบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า รัฐบาลหรือองค์กรต่างๆมีส่วนช่วยสนับสนุนเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ไม่มีผลอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนในการผลักดันหรือสนับสนุนให้ผู้ผลิตสามารถผลิตรายการและดำเนินการธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องจริงจัง และการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ สามารถผลิตและดำเนินการได้โดยบริษัทเอกชน และดำเนินการแบบระบบธุรกิจอุตสาหกรรมเท่านั้น

และจากความคิดเห็นของบริษัทผู้ดำเนินการธุรกิจการผลิตภาพยนตร์การ์ตูน มีความคิดเห็นที่ว่า ปัจจัยการสนับสนุนช่วยเหลือและนโยบายจากหน่วยงานของรัฐบาล ไม่มีผลต่อการดำเนินการธุรกิจมากนัก แต่อาจช่วยส่งเสริมและสนับสนุนได้โดยการร่วมมือกับทางสถาบันการศึกษา เช่น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ฯลฯ โดยทางบริษัทจะส่งบุคลากรของบริษัทไปสอนเทคนิควิธีการการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนจนสามารถทำงานได้ แล้วก็เข้ามาทำงานกับทางบริษัท การศึกษาศึกษาการดังกล่าวอาจสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่บริษัทกำลังประสบอยู่ได้ (จาก กัลย์จาฤก. สัมภาษณ์, 21 ธันวาคม 2538)

คุณจุฑาทูร พุ่มพิมล (สัมภาษณ์, 21 ธันวาคม 2538) กล่าวว่า

"อย่างทางรัฐบาลนี้เราไม่ค่อยหวังผลอะไรเลย อย่างแรกก็คือเราหวังด้านผู้ชมมากกว่า เป้าหมายหลักคือ เรามุ่งด้านผู้ชม อย่างสื่อมวลชนนี้จะมีส่วนช่วยได้มากเลย ผลที่ได้จะมีคนสนใจมาร่วมลงทุนมากขึ้น การเติบโตก็จะเกิดขึ้นภายหลัง"

คุณสมชัย กัตตฤตตานันท์ (สัมภาษณ์, 16 มกราคม 2539) กล่าวว่า

"ผมมองไปที่องค์กรใหญ่ๆ อย่างเช่น ธนาคารใหญ่ๆที่มีงบประมาณ ถ้าเขาทำก็จะทำในลักษณะที่ว่าเป็นภาพพจน์ของเขา เขาทำเพียงภาพพจน์ที่ว่า เขาไม่ใช้มันนั่งกินคอกเบี้ยอย่างเดียว เขามีเงินส่วนหนึ่งมาช่วยสร้างสรรค์สังคม อนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรม"

ศิลปะ เขาว่าชน ะไรท่านเองนี้ แต่เงินอย่างนั้นมันจะไม่ยาว มันจะมาเป็นฤดูกาล เช่น ปีนี
ทดลองทำคูปีหนึ่งนะ ปีนีหน้าจะของบให้ เพราะฉะนั้นความต่อเนื่องมันจะไม่มี อนาคตไม่มี
รอแต่ว่าเมื่อไหร่เขาจะกรุณา เขากรุณาก็ได้ทำต่อ ไม่กรุณาก็ได้ทำต่อ"

"อย่างหน่วยงานของรัฐยังไม่ต้องหวังเลย เพราะงบประมาณน้อยมาก มีอย่าง
เดียวคือ ต้องทำเป็นธุรกิจ เพราะมันเจริญด้วยตัวมันเอง เงินมันจะงอกเงยในนั้น คนทำ
งานก็จะมีกำลังใจ มีเงินเดือนเพิ่ม ธุรกิจมันจะเติบโตขึ้น คนทำงานก็ทุ่มเทได้ แต่ถ้าจะ
ให้องค์กรมา support คนมันจึงไม่มีใจอยากอยู่ อยู่ก็แค่รองานไปทีอื่น"

"รัฐบาลก็มีส่วนนะ แต่ไม่ใช้การสนับสนุนเป็นตัวเงิน สามารถสนับสนุนในแง่
อำนวยความสะดวก ลดต้นทุนการผลิต โดยยกเว้นภาษีอุปกรณ์ต่างๆที่สั่งเข้ามา รัฐบาลก็
ช่วยได้เท่านี้"

"เด็กไทยมีความรู้ทางศิลปะ จบศิลปะมาเยอะ เพราะเรามีโรงเรียนที่ผลิต
บุคลากรด้านนี้มาเยอะ นอกจากเพาะช่าง ช่างศิลป์ ศิลปากร แล้วเรายังมีพวก
วิทยาลัยครูต่างๆอีกเยอะ นอกจากนั้นก็ยังมีพวกอาชีวะศิลป์ ซึ่งประเมินดูแล้วปีหนึ่งๆจบ
มาเยอะ จบมาแล้วก็ไม่มีงานทำนั่นประการแรก คือ supply เยอะ แต่ Demand น้อย
ประการที่สองเด็กไทยคนไทยโดยพื้นฐานแล้วทำงานศิลปะจะมีความละเอียดอ่อน พิถีพิถัน..
บุคลากรเรามีเยอะเลย เหลือเฟือด้วย เด็กพวกนี้ train หักเดียวก็ได้แล้ว... ตรงนี้ผม
ว่าเมืองไทยเหมาะมากที่จะทำภาพยนตร์การ์ตูน เป็นศูนย์กลางส่งออก..."

คุณปยุต เงากระจ่าง (สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2538) กล่าวว่า

"นโยบายอย่างเช่น บี.โอ.ไอ. ของรัฐบาล ยกเว้นภาษีเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ต้นทุน
ลดลง อย่างเช่น กรณีบริษัทไทยหวัง เพราะเป็นการลงทุนเพื่อส่งออก อย่างกล้องถ่าย
เอินิเมชั่นของบริษัทประมาณ 6 ล้านบาท ก็ผ่านบี.โอ.ไอ. ปลอดภาษี"

"อีกอย่างถ้ากระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ริเริ่มทำ แล้วก็ให้โรงเรียนต่างๆซื้อเป็น
สื่อการศึกษาได้..."

"อย่างหน่วยงานสถาบันการศึกษาก็น่าจะมีบทบาท... อย่างต่างประเทศเขาทุ่มเท เขาทำจริงจัง... แต่สถาบันในเมืองไทยไม่ได้สอนอย่างจริงจัง แต่ถ้ามีอุปกรณ์และสอนจริงจังแล้วก็มีผลงาน ถ้าผลงานดีก็มีความมั่นใจกล้าลงทุน คือ ต้องสอนให้เป็นเรื่องราว อย่างเยอรมันนี่ เขาสอนให้นักศึกษาทำ Animation สั้นๆ เพื่อใช้เป็น title สั้นๆ ทางโทรทัศน์ ของไทยเองก็เคยมีอยู่ช่องหนึ่งทางโทรทัศน์ช่อง 7"

รศ. ปิยกุล เลาวัดย์ศิริ (สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2538) กล่าวว่า

"ถ้ามองด้านรัฐบาล ไม่ใช่รัฐบาลไม่อยากจะ แต่รัฐบาลอาจจะยังไม่มีความสามารถทำได้ในจุดนี้ จริงๆ แล้วอาจเป็นเพราะรัฐบาลไม่ได้เห็นความสำคัญอย่างจริงจัง อย่างเงินนี้มันเยอะแยะไปหมด ถ้ารัฐบาลทุ่มเงินมา 100 ล้านให้ทำ รัฐบาลก็คงคิดว่าแล้วจะให้ใครทำ... ก็คงต้องพึ่งเอกชน แต่รัฐบาลนี่ที่ไหนก็พึ่งเอกชน อย่าหวังเลยว่าจะให้รัฐบาลทำอะไร เพียงแต่รัฐบาลคงต้องอยู่ในฝ่ายสนับสนุนและส่งเสริม จะไปให้รัฐบาลลงมาเล่นเองคงไม่ได้ เช่น ถ้าคุณทำหนังการ์ตูนสำหรับเด็กไทย จะไม่คิดภาษีฟิล์มเลย ถ้าทำหนังเด็กที่มีโครงเรื่องที่ดี ให้ซื้อฟิล์มโดยไม่เสียภาษีเลย อย่างแรงงานนี่คนไทยแรงงานถูก"

"อย่างที่คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เราก็มีสอนวิชา Animation เป็นวิชาเลือกของนักศึกษาวิชาเอกภาพยนตร์ เครื่องมืออุปกรณ์เรามีพร้อม แต่ไม่ใช่เครื่องมือที่สมบูรณ์แบบ แต่เราทำขึ้นมาเอง โดยดูจากแบบของฝรั่ง แล้วจ้างคนทำ พอปี 2538 ได้เครื่องมือมาเป็นเครื่องมือเก่า เราก็เอามาปรับปรุงก็พอใช้ได้ เราจะสอนในเรื่องของแนวคิดและหลักการ ซึ่งหลักการมันเหมือนกันหมดในทุกเทคนิค เพราะฉะนั้นเด็กจะทำได้ทุกเทคนิค ทุกปีก็มีเด็กเลือกเรียน อย่างปีนี้มี 17 คน ส่วนมากเด็กก็จะเลือกเทคนิค Cel กับเทคนิค Cutout มาก ซึ่งเทคนิค Cel มีปัญหาเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ราคาแพงและการหาซื้อยาก เราพยายามให้เด็กเลือกเทคนิคอื่นแทนเทคนิค Cel ซึ่งเทคนิคพวกนี้ไม่ได้ยากอะไรสำหรับนักศึกษาที่จะเรียนรู้ ซึ่งเหตุผลที่เลือกคือ เป็นวิชาเอกเลือกส่วนใหญ่จะเลือก และเพราะอยากเรียนรู้เทคนิค เพราะเป็นพื้นฐาน special effect ในหนัง Live Action ด้วย ผลงานของเด็กมีเยอะ อยู่ในชั้นนำพอใจ บางครั้งยังคิดว่าน่าจะใส่ดนตรี และน่าจะส่งไปให้สถานีโทรทัศน์ออกให้ฟรี"

5. ค่านิยมผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย

จากการศึกษาถึงสถานภาพของผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย ซึ่งพบว่ามีลักษณะ 3 แบบ คือ 1) แบบไม่เป็นระบบธุรกิจ 2) แบบกึ่งระบบธุรกิจ และ 3) แบบระบบธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งผู้ผลิตแบบไม่เป็นระบบธุรกิจได้ผลิตรายการขึ้นและนำออกเผยแพร่แล้วในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2530-2531 แต่เนื่องจากรายการที่ได้มีการผลิตขึ้นนั้นมีคุณภาพต่ำมากและมีปริมาณน้อย ไม่สามารถผลิตได้ตามกำหนดเวลา หลังจากได้เผยแพร่รายการได้ประมาณ 1 ปี ผู้ผลิตจึงได้ยกเลิกการผลิตรายการไป และผู้ผลิตแบบกึ่งระบบธุรกิจก็ได้มีการทดลองผลิตรายการขึ้นเพื่อสำรวจการตลาดในระหว่างปี พ.ศ.2534-2535 แต่เนื่องจากรายการที่ผลิตขึ้นไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้สนับสนุนรายการ (sponsor) รายการดังกล่าวจึงไม่สามารถนำรายการออกเผยแพร่และได้ยกเลิกการผลิตรายการไป

ปัจจุบันผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ในประเทศไทย ที่ยังคงได้มีการดำเนินธุรกิจอยู่จากปี พ.ศ.2530 จนถึงปัจจุบัน เป็นผู้ผลิตแบบระบบธุรกิจอุตสาหกรรมแต่มีขนาดเล็ก และอยู่ระหว่างการดำเนินโครงการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์อยู่ในปัจจุบัน แต่เนื่องมาจากประสบปัญหาและอุปสรรคในปัจจัยด้านการบริหารจัดการระบบการผลิตและการตลาดที่ยังขาดประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อเนื่องการผลิตทั้งระบบของผู้ผลิต จึงยังไม่สามารถผลิตรายการที่มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมออกมาได้ในปัจจุบัน (ดังรายละเอียดที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคของการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย - ผู้วิจัย)

เมื่อพิจารณาถึงผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนจากต่างประเทศที่สามารถผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ได้อย่างต่อเนื่องมั่นคงอยู่ได้ในปัจจุบันนั้น เป็นผู้ผลิตแบบระบบธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนขนาดใหญ่ มีระบบการผลิตที่ขยายหน่วยผลิต (unit) ร่วมกันหลายประเทศ (internationalized) และมีการขยายช่อง

ทางการจัดจำหน่าย (distribution) อย่างกว้างขวางทั่วโลก ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า
ผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ในประเทศไทยแบบไม่เป็นระบบธุรกิจ และ
แบบกึ่งระบบธุรกิจ จะไม่สามารถดำเนินธุรกิจการผลิตและเผยแพร่รายการได้อย่างต่อเนื่อง
มั่นคงเลย จะมีเพียงแต่ผู้ผลิตแบบธุรกิจอุตสาหกรรมเท่านั้น จึงจะสามารถดำเนิน
ธุรกิจการผลิตและเผยแพร่รายการอย่างมั่นคงต่อเนื่องได้ในปัจจุบัน และสามารถเติบโตได้
ในอนาคต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการระบบการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ
เพื่อให้ได้รายการที่มีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสม และการจัดช่องทางการจำหน่ายที่
เหมาะสมกับระบบธุรกิจโทรทัศน์เป็นสำคัญ

จากการศึกษาถึงสถานการณ์และแนวโน้มของการดำเนินธุรกิจโทรทัศน์ในประเทศไทย
ไทยในปัจจุบัน ด้านอุปสงค์ (demand) หรือความต้องการของผู้บริโภค ทั้งทางด้านผู้ชม
กลุ่มเด็กและผู้ซื้อหรือผู้สนับสนุนรายการ และด้านปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ ตลอดจนด้านอุปทาน
(supply) สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 สรุปสถานการณ์และแนวโน้ม อุปสงค์และอุปทาน และปัจจัยสนับสนุนการผลิต รายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย

องค์ประกอบ/ปัจจัย	ลักษณะ
1. ด้านสถานการณ์และแนวโน้มของการดำเนินธุรกิจโทรทัศน์ในประเทศไทย	- มีแนวโน้มที่ดี โดยตลาดมีการขยายมากขึ้นทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ
2. ด้านความต้องการของผู้ชม	- ผู้ชมกลุ่มเด็กมีความต้องการชมรายการภาพยนตร์การ์ตูน โดยไม่เลือกผู้ผลิต ถ้ารูปแบบและเนื้อหาน่าสนใจ สนุกสนาน
3. ด้านความต้องการของผู้ซื้อและสนับสนุนรายการ	- สถานีโทรทัศน์ ผู้สนับสนุนรายการ ผู้ซื้อรายการ หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน มีความต้องการรายการภาพยนตร์การ์ตูนที่ผู้ผลิตในประเทศไทย หากรายการมีคุณภาพ ปริมาณ และราคาที่เหมาะสม
4. ด้านปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ	- รัฐบาล สถาบันศึกษา องค์กร หรือหน่วยงานอื่นๆ สามารถสนับสนุนได้ตามบทบาทหน้าที่ตามความเหมาะสม
5. ด้านผู้ผลิตรายการในประเทศไทย	- เป็นผู้ผลิตแบบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ยังไม่สามารถผลิตรายการออกมาได้เสร็จสมบูรณ์ ประสบปัญหาและอุปสรรคในปัจจัยการผลิตทุกด้าน อาจจะไม่สามารถผลิตรายการได้อย่างมีคุณภาพ และปริมาณที่เหมาะสมกับระบบธุรกิจโทรทัศน์

โดยสรุป จากการศึกษาถึงสถานการณ์และแนวโน้มของการค้าเงินธุรกิจโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย และจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ถึงความต้องการของผู้ชม สถานีโทรทัศน์ ผู้ลงทุน และผู้สนับสนุนรายการต่างๆ มีลักษณะดังนี้คือ

ด้านสถานการณ์และแนวโน้มของการค้าเงินธุรกิจทางโทรทัศน์ มีแนวโน้มที่ดีสำหรับการค้าเงินธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ โดยตลาดมีการขยายมากขึ้น ทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ และมีการเพิ่มจำนวนสถานีโทรทัศน์และผู้ประกอบการในธุรกิจโทรทัศน์ขนาดใหญ่มากขึ้น

ด้านความต้องการของผู้ชมกลุ่มเด็ก ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้ชมกลุ่มเด็กสนใจและต้องการชมภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์โดยไม่จำกัด เชื้อชาติ สัญชาติ หรือประเทศของผู้ผลิต หากรายการดังกล่าวเป็นรายการที่น่าสนใจ มีรูปแบบเนื้อหา และวิธีการนำเสนอที่สนุกสนานตรงตามความต้องการของตน

ด้านความต้องการของทางสถานีโทรทัศน์ ผู้ร่วมลงทุน และผู้ซื้อรายการอื่นๆ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สถานีโทรทัศน์ บริษัทตัวแทนโฆษณา บริษัทผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ หน่วยงานและองค์กรของรัฐ มีความต้องการรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ที่ผลิตโดยผู้ผลิตไทย หากรายการดังกล่าวมีคุณภาพ ปริมาณ และราคาที่เหมาะสมกับการค้าเงินธุรกิจ

ด้านการสนับสนุนช่วยเหลือจากรัฐบาล สถาบัน องค์กร หรือหน่วยงาน ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ ควรดำเนินการโดยบริษัทเอกชน และดำเนินการผลิตแบบเป็นธุรกิจอุตสาหกรรม และรัฐบาล สถาบันการศึกษา องค์กร หรือหน่วยงานอื่นๆ เป็นผู้สนับสนุนให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม

ด้านการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า ผู้ผลิตไทยในปัจจุบันมีสถานภาพแบบระบบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

อยู่ระหว่างการเตรียมการ และดำเนินการโครงการการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์อยู่ ซึ่งผู้ผลิตประสบปัญหาและอุปสรรคสำคัญคือ การขาดการบริหารจัดการระบบการผลิตและการตลาดที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้ผู้ผลิตยังไม่สามารถผลิตรายการออกมาได้เสร็จสมบูรณ์ และอาจจะไม่มีคุณภาพที่เหมาะสมและปริมาณมากเพียงพอกับระบบธุรกิจโทรทัศน์

6. ความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับต่อความเป็นไปได้ของการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในด้านต่างกับการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนและภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นถึงความเป็นไปได้ของการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทยแตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้ กับกลุ่มที่มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้น้อยมาก โดยทั้งสองกลุ่มแสดงความคิดเห็นและเหตุผลสนับสนุน ดังนี้คือ

6.1 กลุ่มที่มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้

6.1.1 มีตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศกว้างขวางขึ้น

ด้วยการขยายตัวของธุรกิจทางด้านโทรทัศน์ในปัจจุบัน

ผู้ประกอบการในประเทศไทยได้ขยายธุรกิจกว้างขวางขึ้น โดยได้ร่วมลงทุนและเปิดบริษัทดำเนินธุรกิจด้านโทรทัศน์ในประเทศใกล้เคียงแถบอินโดจีน นอกจากนี้ยังติดต่อและทำธุรกิจร่วมกับบริษัทในประเทศอเมริกาและยุโรปอีกด้วย ดังนั้นจึงมีช่องทางการจำหน่ายหรือตลาดที่กว้างขวางขึ้น ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องผู้หนึ่งแสดงความคิดเห็นและเหตุผลสนับสนุน ดังนี้

"มันมีแนวโน้มที่ดีของภาพยนตร์ รวมทั้งภาพยนตร์การ์ตูนด้วยก็คือ การเปิดตลาดอินโดจีน การมองด้านมาตรการของนักธุรกิจไทยที่มองตลาดกว้าง คือ

ไม่ใช่มองตลาดเฉพาะในประเทศ แล้วก็เศรษฐกิจในประเทศเติบโตจนกระทั่งสามารถลงทุนทำธุรกิจบนเวทีขนาดใหญ่กับต่างชาติได้ เมื่อก่อนนี้เราลงทุนสักร้อยล้านก็ว่ามหาศาลแล้ว แต่เดี๋ยวนี้เราลงทุนเป็นพันล้านได้ จากสภาพปัจจุบันถ้านักธุรกิจนักลงทุนมองเห็นช่องทางตรงนี้ แล้วก็สามารถรวบรวม Power เข้ามา ทั้งคนเขียน คนวาด คนรู้เทคนิค อะไรเหล่านี้ แล้วจัดการให้เป็นระบบการผลิตงานการ์ตูนสำหรับเด็กในประเทศไทย จริงๆแล้วอาจจะสำหรับเด็กทั่วโลก โดยคนไทย ในแนวคิดแบบไทย มันอาจจะมีความใหม่ที่เป็นไปได้ และดีขึ้น..."

6.1.2 ธุรกิจอุตสาหกรรมภาพยนตร์การ์ตูนสามารถพัฒนาเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ได้หลายรูปแบบ และมีผลตอบแทนต่อเนื่อง

การดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตภาพยนตร์การ์ตูน นอกเหนือจากการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนเป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าโดยตรงแล้ว ยังสามารถพัฒนาเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ (merchandise) ได้หลากหลาย ซึ่งสามารถจัดช่องทางการจำหน่ายได้หลายช่องทาง และมีผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งคู่ที่เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็นและเหตุผลดังนี้

"แนวใหม่เป็นไปได้ ทำได้ ถ้ามีคนจะทำจริงจังเป็นธุรกิจ เพราะสามารถทำแล้วสามารถออกตัวไปทำเป็นวิดีโอขายได้อีก อย่างหนึ่งเรื่องอาละดินกับตะเกียงวิเศษที่ฉายทางโรงภาพยนตร์จบแล้วนี้ เขาก็ต้องทำเสริม เช่น สินค้าอย่างตุ๊กตา หนังสือ วิดีโอ เพื่อให้คนมีความนิยมต่อเนื่อง มิฉะนั้นคนจะลืมสินค้า อย่างเรื่องอาละดินกับตะเกียงวิเศษ ก็ทำในรูปของ Home Video... คือ ต้องใช้หลักบริหารธุรกิจเข้ามาใช้ทำเป็นระบบอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง ไม่ใช่ทำแบบธุรกิจครอบครัวแบบคนไทย"

6.1.3 มีผู้ประกอบการหลายรายสนใจลงทุน

รายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ และภาพยนตร์การ์ตูนเป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าใหม่สำหรับตลาดโทรทัศน์และตลาดภาพยนตร์ในประเทศไทย การวางตลาดในประเทศสามารถกระตุ้นและสร้างตลาดได้ง่าย หากรายการหรือสินค้ามีคุณภาพ

และปริมาณเหมาะสมกับระบบธุรกิจโทรทัศน์ ซึ่งผลตอบแทนคุ้มค่าต่อการลงทุนในระยะยาว ผู้ประกอบการหลายรายจึงให้ความสนใจที่จะลงทุนผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนในลักษณะต่างกัน จากความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกล่าวในประเด็นนี้ว่า

"ทำได้ คือ ตอนนี้มีคนคิดอยู่เยอะนะ มาปรึกษาผมหลายคน บางคนก็คิดจะทำแบบ footage (การ์ตูนสั้นๆ คั่นเวลา-ผู้วิจัย) อันนี้ผมว่าไม่คุ้ม เพราะว่าพวก footage ที่เมืองนอกมันถูกมากเลย... ถ้าเราทำเป็น Series เล่มมันก็ทำได้ อย่าง โดเรมอน เราทำได้ คือ แรกๆนี่เหมือนเราหัดเดิน คือ เราไม่ทำใหญ่ ทำแค่ 2 นาที ทุกวัน หรือ 5 นาทีต่อสัปดาห์ ถ้ามันไปได้ดี เราก็กินทุกวัน วันละ 2 นาที อย่างนั้นจะเป็นช่องทางที่ทำให้เติบโตได้ แต่เคยคุยในแง่การตลาดกับคนที่ผลิตอยู่ เขาว่าถ้าจะทำ 2 นาทีต่อวัน ทำเป็น 5 นาทีต่อวันจะดีกว่า เพราะสามารถโฆษณาได้ 30 วินาที ในขณะที่ 2-3 นาทีมันจะได้แค่ตัววิ่ง มองในแง่การตลาดคุ้มกว่า มันได้เงินมาเป็นก้อนเลย ตัววิ่งนี้มันได้น้อยมาก ผมว่ามีนายทุนหลายคนสนใจนะ"

6.1.4 การดำเนินธุรกิจการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์มีโอกาสทางการตลาดสูงกว่าการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับฉายในโรงภาพยนตร์

การลงทุนดำเนินธุรกิจการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ สามารถเริ่มจากระบบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็กได้ก่อน และมีช่องทางการจัดจำหน่ายหรือตลาดทางด้านโทรทัศน์รองรับ สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายรูปแบบ และขยายเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องได้หลายแบบ โอกาสเติบโตทางธุรกิจสูงกว่าเมื่อเทียบกับการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับฉายทางโรงภาพยนตร์ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกล่าวว่า

"คือ ถ้าทำทางทีวีนี่จะเกิดง่ายกว่า คือ ลงทุนไม่มาก ทีวีมีช่องทางจำหน่ายง่ายกว่าเยอะแยะเลย มันเวียนไปได้เรื่อย ทั้งโรงนี้มันต้องยื่นได้ก่อนอย่าง วอลท์ ดิสนีย์ อย่างบริษัทใหญ่ๆอย่าง Hunna Barbera ซึ่งเขาทำหนังเยอะเลย เขาทำหนังมากกว่า วอลท์ ดิสนีย์ อีก เขายังไม่เจาะหนังใหญ่เลย เขายังเจาะทีวีเลย เพราะทีวีนี่คุณทำเรื่องเดียวคุณฉายได้ทั้ง season เลย เพราะมันเป็นตอน ถ้าเรื่องใหม่มันฮิต

คุณทำได้ไม่จบเลย แต่หนังใหญ่หนังโรงนี่คุณทำเรื่องเดียว ได้ก็ได เจิงก็เจิงเลย แต่หนังทีวีคุณทำเป็นตอนๆไปได้ ถ้าเรื่องไหนฮิตคุณก็ทำต่อไปเรื่อยๆ มีหลายเรื่องที่ทำให้ season เดียวแล้วเลิก เพราะมันไม่ฮิต บางเรื่องฮิตสามารถทำได้ถึง 8 ปี 10 ปี ก็ยังไม่จบ ช่องทางตรงนั้นมันง่ายกว่า ลงทุนน้อยกว่า แล้วก็กำลังซื้อนี้ ของสถานี่มันก็มีกำลังซื้อ เพราะว่า มันถูก หนัง TV มันจะถูกมาก มันทำ COPY ได้เยอะเลย"

6.1.5 ผู้ผลิตไทยเป็นบริษัทที่มีชื่อเสียง มีผลงานและประสบการณ์ในธุรกิจทางโทรทัศน์ และการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนมากเพียงพอ

ผู้ผลิตไทยเป็นบริษัทที่รับผลิตงานภาพยนตร์การ์ตูนให้กับต่างประเทศ ทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา ยุโรป และประเทศญี่ปุ่น อยู่แล้ว บุคลากรมีประสบการณ์มากพอสมควร นอกจากนี้ยังเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจทางด้านโทรทัศน์ขนาดใหญ่ มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไป จึงมีโอกาสดำเนินธุรกิจการผลิตและขยายช่องทางการจำหน่ายหรือตลาดได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องต้องแสดงความคิดเห็นว่า

"อย่างการเปิดตลาดนี้เป็นการประสานกับต่างประเทศนี้ อย่างเราตั้งบริษัทไทยบริษัทหนึ่งขึ้นมาแล้วไปเสนอฝรั่งนี้ เขาไม่สนใจหรอก เพราะเขาไม่รู้ว่าบริษัทนี้ทำอะไรมาบ้าง ประวัติสร้างหนังอะไรมาบ้าง แต่อย่างระดับกันคนหาที่เขาตรวจสอบได้ เขาอาจจะเคยได้ยินชื่อแล้วด้วย หรือไม่เขาตรวจสอบมาแล้วก็รู้ว่า อ้อ กันคนหาที่เป็นบริษัทใหญ่ มีเครื่องมือ มีเงินทุนขนาดนี้ เคยทำหนังละครทีวีมาก็เรื่อง ก็ตรวจสอบได้ แต่อย่างเราที่มีคนลงทุนให้ บางที่ยังทำไม่ได้เลย เพราะเรคิดตรงนี้เราไม่มีเหมือนอย่างกันคนหา หรืออย่าง มีเดีย ออฟ มีเดียส์ นี่ทำได้"

จากเหตุผลของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้ สามารถสรุปเหตุผลได้ดังนี้คือ

- 1) มีแนวโน้มที่ดีจากสภาพการเติบโตของธุรกิจโทรทัศน์ในปัจจุบัน ซึ่งมีการขยายตัวมากขึ้น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2) ผู้ผลิตไทยในปัจจุบันเป็นบริษัทที่มีชื่อเสียง มีผลงาน และมีประสบการณ์ในการผลิตมากเพียงพอ

3) ธุรกิจดังกล่าวสามารถจัดจำหน่ายในรูปแบบสินค้าอื่นได้หลายช่องทาง และมีผลตอบแทนต่อเนื่อง

4) มีผู้ประกอบการหลายรายสนใจลงทุนในธุรกิจนี้

5) ธุรกิจการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ มีโอกาสทางการตลาดสูงกว่าการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับฉายในโรงภาพยนตร์

ซึ่งในเหตุผลข้อสนับสนุนต่างๆที่ผู้เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นเห็นว่ามีความเป็นไปได้นั้น ต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือข้อกำหนดที่ผู้ผลิตต้องดำเนินการ หรือแก้ไขปรับปรุง บัณฑิตหรือองค์ประกอบต่างๆในการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ให้เหมาะสม เพียงพอ โดยมีเงื่อนไขที่ผู้ผลิตต้องดำเนินการดังนี้ คือ

1) ต้องดำเนินการเป็นระบบธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง

2) ผู้ผลิตต้องกล้าลงทุนอย่างเพียงพอต่อการผลิตให้ได้คุณภาพและปริมาณที่เหมาะสม และเป็นการลงทุนในระยะยาว

3) ผู้ผลิตต้องสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายอย่างกว้างขวาง และเปิดตลาดขนาดใหญ่ โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศให้ได้

นอกเหนือจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องที่ความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้แล้ว ยังมีความคิดเห็นที่แตกต่างของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องที่ความคิดเห็นว่าความเป็นไปได้น้อยมาก ที่ผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ในประเทศไทยจะสามารถดำเนินการดังกล่าวให้เกิดขึ้นได้ และดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องมั่นคง ดังนี้คือ

6.2 กลุ่มที่ความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้น้อยมาก

กลุ่มที่เกี่ยวข้องกลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นและเหตุผลดังนี้

6.2.1 ยังไม่มีผู้ผลิตที่ดำเนินธุรกิจเป็นแบบระบบอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง

ผู้ผลิตไทยยังไม่ได้มีการผลิตรายการโดยดำเนินธุรกิจเป็นแบบระบบธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์อย่างจริงจัง ที่ผ่านมามีการผลิตแบบไม่เป็นระบบธุรกิจ แบบกึ่งระบบธุรกิจ และปัจจุบันเป็นแบบระบบธุรกิจอุตสาหกรรม แต่การดำเนินธุรกิจเป็นเพียงดำเนินธุรกิจร่วมกับบริษัทจากต่างประเทศ ยังไม่ได้ดำเนินธุรกิจดังกล่าวเต็มตัว โดยใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องของผู้นี้แสดงความคิดเห็นว่า

"คือ บริษัทของไทยเองก็ไม่ได้มีความตั้งใจจะทำการ์ตูน แต่บริษัทเขารับจ้างที่จะผลิตการ์ตูนแล้วส่งกลับไปให้ญี่ปุ่น คือ วาดแล้วส่งกลับไป คือ เป็น sub-contact เจาะ... มันไม่ได้มีอุตสาหกรรมอย่างนั้นเกิดขึ้น เรายังไม่มีความกล้ามากพอที่จะทำ ผมก็ไม่แน่ใจว่าการ์ตูนนี้จะเกิดขึ้นได้หรือเปล่าในสภาพบ้านเรา"

6.2.2 การลงทุนสูง ผลตอบแทนต่ำ และใช้ระยะเวลายาวนาน

ธุรกิจการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก วัสดุอุปกรณ์จำนวนมาก และราคาค่อนข้างแพง ต้นทุนการผลิตจึงสูงมาก การจำหน่ายทางช่องทางสถานีโทรทัศน์มีราคาต่ำ ต้องอาศัยช่องทางอื่นๆ เพื่อสร้างรายได้เสริม ซึ่งรายได้ของธุรกิจนี้จะได้ผลตอบแทนจากสินค้าอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงต้องอาศัยระยะเวลาานานที่จะได้รับผลตอบแทน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกล่าวว่า

"ผมคิดว่าถ้าพูดถึงตอนนี้เป็นไปได้เลยถ้าทำการ์ตูนเป็น series นี้ ไม่รู้เมื่อไหร่ด้วย ไม่ใช่เฉพาะบริษัทที่กำลังดำเนินการอยู่นี้ แต่หมายถึงทั้งประเทศไทยเลย เพราะว่าคนที่จะมาคนธุรกิจตรงนี้ ต้องเป็นคนที่เข้าใจธรรมชาติของการ์ตูนมากๆ แล้วต้องเป็นคนที่เงินมาก คือ ต้องทุ่มหนัก รอให้ออกดอกออกผลมาก ถ้าจะเป็นแบบพาเทปเพลงกะอัลบั้มเดี๋ยวดังนี้ไม่มีทาง ต้องเป็นคนที่เข้าใจมาก"

ผู้ที่เกี่ยวข้องอีกผู้นี้กล่าวว่าสนับสนุนว่า

"ยกเว้นถ้ามีเศรษฐกิจที่ซบเซาการ์ตูน อาจทำให้เกิดได้อย่างบริษัทที่หาอยู่นี้ ที่อยู่ได้เพราะส่วนหนึ่งทำงานให้ญี่ปุ่น มันต้องระยะยาวมาก ไม่มีใครกล้าลงทุน

อย่างแค่ทั้งไทยนี่ไม่มีใครเคยสร้างหนังการ์ตูน ยกเว้นคุณยุต ท่าเสรีก็หมดแรง หมดทุกอย่าง ไม่มีใครคิดทำต่อจากนี้อีกเลย มันลงทุนไม่รู้ที่เท่าของหนังนะ... อย่างที่วีในวงการเขาก็จะคิดถึงผลกำไรในระยะสั้น แต่ละครคุณแค่ความบันเทิงเท่านั้นแหละ..."

6.2.3 ผู้ผลิตยังไม่กล้าลงทุนอย่างจริงจัง

ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการทางด้านธุรกิจโทรทัศน์ ส่วนใหญ่เมักลงทุนในธุรกิจที่สามารถสร้างกำไรหรือผลตอบแทนในระยะเวลาย่อสั้น ในขณะที่ธุรกิจการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์เป็นธุรกิจที่ต้องการการลงทุนสูง และอาศัยระยะเวลาานในการได้รับผลตอบแทน ผู้ผลิตจึงยังไม่กล้าลงทุนอย่างจริงจัง ซึ่งผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็นว่า

"ประเทศไทยยากที่จะทำ อย่างแรกเลยคือ เราหาคนที่จะทำ จะมาลงทุนครั้งนี้ไม่ได้ ส่วนใหญ่ที่มาลงทุนเขาก็หวังที่จะได้กำไรกลับมาเร็ว คือ ต้องการนายทุนที่รักการ์ตูนจริงๆ คือ ถ้าคนมองก็ต้องมองว่าบ้า ผมว่าอย่างนี้ดีกว่า เพราะโอกาสที่จะหากำไรยาก นอกจากทำด้วยใจรักแล้วก็ต้องเข้าใจธรรมชาติของมันจริงๆว่า มันต้องใช้เวลา ที่ไม่โต เพราะว่าคนทำการ์ตูนต้องเลี้ยงปากเลี้ยงท้องอยู่ จะมาชมอยู่ตรงนั้นมันก็ต้องเป็นศิลปิน... โอ้โฮ... ประเภทอดตายแล้วค่อยมีคนมาชม"

ผู้ที่เกี่ยวข้องอีกคนหนึ่ง แสดงความคิดเห็นและเหตุผลว่า

"ผมคิดว่าพวกบริษัทอะไรต่างๆเหล่านี้ ไม่มีบริษัทไหนหรอกที่คิดจะทำ ไม่อยู่ในหัวด้วยซ้ำ ที่ทำกันอยู่นี้เวลาคิดรายการอะไรขึ้นมา 1 รายการ จุดที่คิดคือจุดคุ้มทุน มันอยู่ตรงไหน 2 ปี ยิ่งปีเดียวยิ่งดีเลย คิดทำการ์ตูนนี้จุดคุ้มทุน 10 ปี โอ้โฮไม่มีทาง ล้มเลย project นั้นไม่มีผู้บริหารที่โหนอมุมัติให้ทำ ไม่มีใครรวมมากที่จะทำอย่างนั้น"

และผู้ที่เกี่ยวข้องอีกคนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นและเหตุผลว่า

"ก็อาจเป็นไปได้ แต่คงมีปัญหาเยอะ... แล้วธุรกิจบ้านเราเนี่ย เน้นเป็นธุรกิจมากเกินไป ทำอย่างไรให้ได้ผลประโยชน์... ไม่มีใครลงทุนให้มันจนหรือที่บ้านเราไม่ได้มีเศรษฐกิจมากมาย ถึงมีเขาก็ไม่มาลงทุนอันนี้หรืออก ผมว่าไม่มี"

6.2.4 ไม่สามารถเปิดตลาดต่างประเทศได้

ตลาดภาพยนตร์การ์ตูนในต่างประเทศในปัจจุบันมีรายการ ภาพยนตร์การ์ตูนจากบริษัทผู้ผลิตขนาดใหญ่ ทั้งจากประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศในยุโรป และประเทศญี่ปุ่น ส่งเข้าไปจำหน่ายและครอบคลุมตลาดไว้ โอกาสที่ผู้ผลิตไทยจะสามารถ นำรายการไปเปิดตลาดในต่างประเทศได้มีน้อย โดยเฉพาะด้านคุณภาพของรายการและ ด้านความน่าเชื่อถือของบริษัทผู้ผลิตไทยหรือเครดิต เนื่องจากเป็นบริษัทผู้ผลิตรายใหม่ และ ยังไม่มีชื่อเสียงมากพอ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า

"ก็ยังไม่ได้อยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีตลาดเมืองนอก ลงทุนล้านห้าแสน คุณจะขายโฆษณาได้เท่าไร นาทีละ 2 แสนบาท ไม่มีใครซื้อหรือครับ ต้องขายเมืองนอกให้ได้ก่อน อย่างบริษัทที่กำลังดำเนินการอยู่นี้ ความคิดเขาก็ใกล้เคียงกับผม คือ อยากทำการ์ตูนในเมืองไทย แต่พอมาถึงจุดหนึ่งจะมีปัญหาเรื่องการตลาด คือ ถ้าเขาไม่มีตลาดเมืองนอก ทำเฉพาะขายในประเทศ ซึ่ง Quality มันจะถูกจำกัดลงมา ต้นทุนต้องถูกจำกัดลงมา ซึ่งอาจจะสู้ญี่ปุ่นเขาไม่ได้ เพราะญี่ปุ่นงานเขา Quality สูงมาก เนื้อเรื่องดี มาก เพราะเขาขายทั่วโลก อันนี้ก็ต้องเก็บเข้าแฟ้มเหมือนเดิม สร้างหนังแบบคนมันง่ายกว่า"

6.2.5 ตลาดในประเทศต้องแข่งขันทางด้านคุณภาพและราคากับรายการ ภาพยนตร์การ์ตูนจากต่างประเทศที่มีอยู่แล้ว

รายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ในประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นรายการภาพยนตร์การ์ตูนจากต่างประเทศที่มีคุณภาพสูง โดยเฉพาะภาพยนตร์ใหม่ และ รายการดังกล่าวทางสถานีโทรทัศน์หรือบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ซื้อรายการดังกล่าวมาจากผู้ผลิตจากต่างประเทศ ซึ่งมีราคาค่อนข้างถูก ผู้ผลิตไทยอาจจะไม่สามารถ

ค่าเนิการผลิตรายการให้มีคุณภาพสูงและมีราคาถูกได้เช่นเดียวกับรายการภาพยนตร์การ์ตูนจากต่างประเทศ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องผู้หนึ่งได้แสดงความคิดเห็นว่า

"ธุรกิจโทรทัศน์ที่เจริญขึ้นก็อาจจะเอื้อ แม้เมื่อก่อนใช้ขบอยู่ดีอย่าง Cable TV เราจะซื้อได้เท่าไร สถานีซื้อได้เท่าไร ขายโฆษณาได้เท่าไร มันก็ไม่มากกว่าเดิม มันมีแรงโน้มชยแค่ 2 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง อย่าง Cable นี้ซื้อถูกกว่าโทรทัศน์หลายเท่า ถ้าสูงกว่า 5 มันมีคไปได้เลย อย่างหนึ่งเรื่องหนึ่งขายทาง TV 3 หมื่น ขาย Cable แค่หมื่นเดียว เพราะฉะนั้นถ้าคุณจะทำออกมาได้ตอนละ 4 หมื่น มันก็ยังไม่พอ เพราะต้นทุนมันเป็นล้านมันห่างกันเยอะแล้ว แม้จะขายโฆษณาได้เองก็เถอะ คุณจะขายได้สัปดาห์ต่อ 1 นาที มันเป็นไปได้ ถ้าเป็นละครช่อง 7 อย่างมันครึ่งลูกทุ่งนี่ถึงจะได้ถ้าเป็นการตูนก็ได้แค่ 4-5 หมื่น ครึ่งชั่วโมงโฆษณาได้ 5 นาที ก็ได้เท่าไร สองแสนห้าคุณลงทุนเป็นล้านกว่า ขนาดทุนมหาศาล คุณต้องหาประเทศที่สามสี่ห้า ถ้าทำต้องดูแลต่างประเทศ"

และผู้ที่เกี่ยวข้องอีกผู้หนึ่งได้แสดงความคิดเห็นว่า

"...ไม่แน่ใจว่าถ้าเราผลิตเองคุณภาพจะสู้ที่ญี่ปุ่นได้ไหม..."

6.2.6 บุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์สูง ในแผนกที่สำคัญของการผลิตมีน้อย

บุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์สูง ที่ทำหน้าที่หรือแผนกที่มีความสำคัญในระบบการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ มักเลือกทำงานในบริษัทโฆษณาหรือ Production House ที่มีอัตราค่าตอบแทนสูงกว่าทำงานการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์โดยตรง ผู้ผลิตของไทยจึงมักประสบปัญหาขาดบุคลากรในตำแหน่งสำคัญ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องผู้หนึ่งได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า

"พวกวาดอย่าง Key หรือ Inbetweens นี่หาคนเก่งๆยากนะ ส่วนใหญ่ก็มักเข้าไปอยู่ตาม Agency ไปทำงานด้าน Computer Animation ด้าน Computer Graphics มากกว่า... เงินเดือนก็เยอะนะ... หลายหมื่นนะ..."

6.2.7 ไม่มั่นใจในคุณภาพและปริมาณการผลิตรายการของผู้ผลิตในประเทศไทย

จากการที่ผู้ผลิตในประเทศไทยได้เคยผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนขึ้นมา ซึ่งมีคุณภาพต่ำและมีปริมาณน้อยมาก และยังไม่สามารถผลิตรายการขึ้นมาได้อย่างต่อเนื่องชัดเจน ผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่านจึงเกิดความไม่มั่นใจในคุณภาพและปริมาณการผลิตรายการของผู้ผลิตในประเทศไทยว่าจะสามารถผลิตรายการได้อย่างมีคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสมกับระบบธุรกิจโทรทัศน์ ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องผู้หนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า

"ยากนะ... ผมว่าเกิดได้ยาก... เพราะรายการที่ผลิตนี้ยังไม่ได้ผลออกมาเลย รายการขนาดสั้นนี้อาจจะผลิตได้ แต่จะดีไม่คืนก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าเป็นเรื่องยาวที่ผมไม่เชื่อว่าจะทำได้ หรือเกิดขึ้นได้"

6.2.8 สังคมส่วนรวมไม่ค่อยให้ความสำคัญหรือสนใจมากนัก

รายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์เป็นรายการเด็กประเภทหนึ่ง ซึ่งรายการสำหรับเด็กโดยทั่วไปมักจะไม่ได้รับความสนใจ หรือให้ความสำคัญมากนัก จากผู้ที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้อง และสังคมโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานีโทรทัศน์ซึ่งสามารถจัดหาหรือซื้อภาพยนตร์การ์ตูนจากต่างประเทศได้ง่ายและมีราคาถูกมาก การผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนขึ้นเองภายในประเทศก็ยิ่งถูกละเลย ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องผู้หนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า

"คือ มันไม่ใช่ศิลปวัฒนธรรมหรือเทคโนโลยีของไทยนะ เพราะฉะนั้นถ้ามันไม่มีไม่ใช่เรื่องแปลกเลย แต่ถ้าบอกว่าไม่มีเพลงไทยนี่น่าแปลก การ์ตูนกับคนไทยเป็นเรื่องไกลตัว ต้องยอมรับว่าเรื่องการ์ตูนนี้เราไปรับเข้ามา ของเราก็จะเป็นลิเกเป็นละคร ถ้าถามว่าทำไมเราไม่มีการ์ตูน มันไม่ใช่ปัญหานี้ ถ้าไม่มีการ์ตูนไทย ก็แปลกทำไมต้องเคียดกร้อน..."

จากความคิดเห็นและเหตุผลของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้น้อยมาก สามารถสรุปประเด็นเหตุผลได้ดังนี้คือ

- 1) ไม่มีผู้ผลิตที่ดำเนินธุรกิจเป็นแบบระบบอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง
- 2) ธุรกิจการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ลงทุนสูง กำไรหรือผลตอบแทนต้องใช้ระยะเวลานาน
- 3) ไม่มีผู้กล้าลงทุน เพราะนักลงทุนส่วนใหญ่มุ่งธุรกิจที่ทำกำไร หรือผลตอบแทนในระยะเวลายันสั้น
- 4) ไม่สามารถเปิดตลาดต่างประเทศ และตลาดต่างประเทศมีการแข่งขันสูง เนื่องจากผู้ผลิตรายใหญ่ครอบคลุมตลาดส่วนใหญ่ไว้
- 5) ตลาดในประเทศต้องแข่งขันกับรายการภาพยนตร์การ์ตูนจากต่างประเทศที่มีอยู่แล้วในด้านคุณภาพและราคา
- 6) บุคลากรที่จะรองรับงานด้านการวาดภาพแอนิเมชัน หรือในตำแหน่งหน้าที่ที่มีความสำคัญต่อระบบการผลิตในประเทศไทยที่มีความชำนาญสูงมีน้อย และส่วนใหญ่มักทำงานอยู่ในบริษัทด้านโฆษณา หรือ Production House ที่มีอัตราค่าตอบแทนสูง
- 7) ไม่มีงานในคุณภาพและปริมาณการผลิตรายการของผู้ผลิตในปัจจุบัน
- 8) สังคมไทยโดยส่วนรวมไม่ค่อยให้ความสำคัญหรือสนใจมากนัก

จากความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความเป็นไปได้ของการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย สามารถสรุปเป็นตารางเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้ (ตารางที่ 8)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความเป็นไปได้ของการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย

ความคิดเห็นของกลุ่ม ความเป็นไปได้	เงื่อนไขกำหนดของกลุ่ม ความเป็นไปได้	ความคิดเห็นของกลุ่ม ความเป็นไปได้น้อย
1. ตลาดขยายตัวมากขึ้นทั้งในและต่างประเทศ	1. ต้องเปิดตลาดขนาดใหญ่ โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ	1. ไม่สามารถเปิดตลาดต่างประเทศได้ เนื่องจากมีผู้ผลิตรายใหญ่ครอบคลุมตลาดส่วนใหญ่ไว้ และมีภาวะการแข่งขันสูง
2. ผู้ผลิตมีชื่อเสียง มีผลงานน่าเชื่อถือ	2. ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง	2. ยังไม่มีผู้ผลิตที่ดำเนินธุรกิจเป็นระบบอุตสาหกรรมอย่างจริงจัง
3. มีผู้สนใจลงทุนหลายราย	2. ผู้ผลิตต้องกล้าลงทุนอย่างเหมาะสม และลงทุนในระยะยาว	3. ไม่มีผู้กล้าลงทุน เพราะนักลงทุนมุ่งธุรกิจที่ได้ผลตอบแทนในระยะเวลายั่งยืน
4. ธุรกิจดังกล่าวมีโอกาสด้านการตลาดสูงกว่าการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์		4. ตลาดในประเทศต้องแข่งขันกับรายการภาพยนตร์การ์ตูนจากต่างประเทศที่มีอยู่แล้ว ในด้านคุณภาพและราคา

ตารางที่ 8 สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความเป็นไปได้ของการ
ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย

ความคิดเห็นของกลุ่ม ความเป็นไปได้	เงื่อนไขกำหนดของกลุ่ม ความเป็นไปได้	ความคิดเห็นของกลุ่มมีความ เป็นไปได้น้อย
5. สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายรูปแบบ และมีผลตอบแทนต่อเนื่อง	-	5. ธุรกิจดังกล่าวต้องลงทุนสูง และมีผลตอบแทนที่ต้องใช้ระยะเวลายาวนาน
-	-	6. บุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์สูงในแผนกที่มีความสำคัญของระบบการผลิตมีน้อย ไม่เพียงพอต่อการผลิต
-	-	7. ไม่มั่นใจในคุณภาพและปริมาณการผลิตรายการของผู้ผลิตไทย
-	-	8. สังคมไทยโดยรวมไม่ค่อยให้ความสำคัญหรือสนใจมากนัก

จากการศึกษาด้านอุปสงค์ (demand) หรือความต้องการของผู้บริโภค ทั้งทาง ด้านผู้ชมกลุ่มเด็ก และด้านผู้ซื้อและสนับสนุนรายการ ตลอดจนด้านสถานการณ์และแนวโน้ม ของการดำเนินธุรกิจทางโทรทัศน์ในประเทศไทย ที่พบว่าอาจเป็นแนวโน้มที่ดีและมีความ เป็นไปได้สำหรับการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ ได้อย่างต่อเนื่องมั่นคง แต่เมื่อพิจารณาด้านอุปทาน (supply) คือ ด้านการผลิตรายการ ของผู้ผลิตรายการในประเทศไทยแล้ว กลับพบว่าผู้ผลิตไทยประสบปัญหาและอุปสรรคใน บัณฑิตการผลิตและการตลาดในทุกด้าน และมีปัญหาอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งคือ ยังไม่ สามารถผลิตรายการออกมาได้ เนื่องจากผู้ผลิตไทยยังขาดการบริหารจัดการระบบการ ผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ (ดังในบทที่ 5) และเมื่อนำมาพิจารณา เปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีต่อความเป็นไปได้ในการผลิตรายการ ภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ของผู้ผลิตในประเทศไทย (ดังตารางที่ 8) แล้ว ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกลุ่มที่มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้้น้อยมาก มีความขัดแย้งอย่าง เป็นเหตุเป็นผลกับเงื่อนไขข้อกำหนดของกลุ่มที่มีความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้ อย่างชัดเจน อีกทั้งยังเป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกับปัญหาและอุปสรรคในบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับการผลิต รายการของผู้ผลิตในประเทศไทย (ดูในบทที่ 5) ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพบอีกด้วย

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้้น้อยมากที่ผู้ผลิตรายการภาพยนตร์การ์ตูน ทางโทรทัศน์ในประเทศไทย จะสามารถผลิตรายการได้อย่างมีคุณภาพและปริมาณเหมาะสม และดำเนินธุรกิจแบบอุตสาหกรรมการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนได้อย่างต่อเนื่องมั่นคงได้ใน ช่วง ปัจจุบันและอนาคตอันใกล้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย